Štev. 1. Cena edne številke dinar Poštnina v gotovčini plačana. 6. januara 1924. Leto XI.

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 80 Din. Cena M. Lista je naznanjena v M. Listi. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Črensovce, Prekmurje.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje".

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tüdi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popüst. Cena malih oglasov je do deset reči 10 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom" tri dinare. Ki naroči 1/4 1/2 ali celo stran, dobi 25% popüsta. Takso za vse oglase plača opravništvo „NOVIN".

Šolskim stolcom katoličanskih i evangeličanskih verskih šol!

Roparje se približavajo. Vsi na branik.

Rop je posili jemanje tüjega imanja. Ta grehota lazi okoli naših verskih šol. Se zvedlo z Beograda, ka oropati ščejo vsikdar lačni demokratsko—samostojno—radikalni brezverci naše šole. Oropati ščejo njihove pravice i njihovo imanje. To ščejo, ka bi hiše (šole) i vse šolske njive, travniki šume pač vsa vrednost kat. i evang. verskih šol prešla v njuve roke, ka bi z tistim, ka je küpo i zidao naš penez, ravnali brezverci, ka bi tisto, ka je vaš tüd spovao, vaš znoj, blagoslovo, naš düh poklono z vnogimi aldovi (žrtvami) za obstoj našega verskoga osvedočenja i naše mile slovenske reči, ka bi vse to vam vzeli tej parovnjaje i vi drügoga juša ne bi meli, kak plačati. Šole i vsa njihova vrednost, — vaša vrednost — bi njihova postala, pri imenüvanji niednoga vučitela juša ne bi meli, poslali bi vam v šole, koga bi šteli, vi bi dužni bili vseh pravic oropani samo gordržati vam odvzete šole tühincov. Kratko povedano: z lastnimi penezi mogli bi hraniti tovaja v tistoj hiži, štero vam je posili vzeo. Teliko pomeni po domače povedano namen brezverskih radikalov i demokratov, ki vam ščejo šole verske vzeti.

Vi v te rop ne privolite, to znamo. Vaši očaki bi se v grobi obračali i vö z groba vam kazali na prekletstvo, štera vas doleti, če bi privolili v rop tistih verskih reči, za štere so oni teliko trpeli, teliko darüvali. Če ste tüjinci, Madjari vdarili na prste, kda je te vtegüvao po vaših verskih šolaj, te znali to včiniti to tembole proti domačim dugoprstnežom, ar ste zdaj gospodje v svojoj domovini. V svojoj hiži tovaja i ropara nete trpeli.

Zato pa vsi šolski stolci, zberite se vküp i napravite takše proteste pri krajnom šolskom sveti v Soboti, šteri je v prvoj vrsti odgovoren za naše verske šole nadale pri višjem šolskom sveti v Ljubljani i pri ministerstvi za prosveto v Beogradi, ka de njim vu vühaj cinkalo. Tem brezvercom so ešče nej zadosta pune turbe, radi bi ešče naše šole i njihovo imanje v nje spravili. Pa od toga ja ne do siti. Naznanite svoje pritožbe i proteste tüdi na svojo višešnjo cerkveno oblast. — Držimo vküp, ne bojmo se nikoga! Zakona žaliti neščemo i ne bomo, a svoje pravice bomo do zadnje kaplje krvi branili. — Roparje se bližajo, na branik vsi, katoličanci i evangeličanci!

Govor nar. poslanca, g. Jožefa Klekl, dec. 5. na 7. seji narodne skupščine od sekvestriranih veleposestev v Prekmurji.

V zvezi z imanjom grofa Festeticsa omenjam posestvo grofa Szaparija v M. Soboti. To posestvo meri okoli 5000 kat. plügov. Že lani je ista čakovska posojilnica začnola odavati imanje grofa Szaparija, ar je pokazala dovolenje g. ministra pravde. (Medklic poslanca Žebota: Čujte! Što je bio minister pravde za časa te odaje toga posestva?) Pri odaji toga posestva bi znašao zaslužek banke pri ednom plügi 7000 dinarov. (Medklic posl. Žebota: Židovska banka!) Naše ljüdstvo, štero je bilo na odajo toga posestva opoteno, se je odaje ne vdeležilo, nego je licitante stiralo. (Medklici na desnici Bravo!) Či bi naše ljüdstvo küpilo to posestvo, štero je bilo popunoma zaduženo, ar majo vse zvünešnje banke svoje terjatve proti grofi Szaparijj zemle knižno zavarüvane, bi prišlo 500 našij slovenskij kmetov na boben, ar bi morali zvünešnjim bankam izplačati njihove terjatve. (Dale).

Novoletno pismo iz M. Sobote.

Ne čüdite se g. urednik, da Vam pišem! Raj bi prišeo k Vam, či bi vüpao? Pa znate, da je ne varno se voziti z našim automobilom: sreča kravo, pa se prestraši i prevrže, človek pa pri tom zleti, da zgübi z glave vse novice. I kriv! Što je potom kriv? To se zna, tista krava, štera je zagvišno klerikalna i je čemerna na poštni automobil, ki je državotvoren element.

Ćvišno ste radovedni, ka v M. Soboti delamo. Istina, da se tak vidi, da vse spi i se nikaj ne gible. To je tüdi skoro istina. Samo na večer, da se zberejo dečki i dekle, da lüplejo seme, te se vse oživi po niskij hišicaj. Tak so meli pred kratkim jako lepi večer pri našem somišleniki g. M. Lüpali so seme, prišeo njim je pomagat tüdi naš vrli tajnik g. Horvat. Lepo prepevali, se šalili i zabavali, gospodar pa njim je pripovedüvao zgodbe od ciganov, tak da je bilo zadosta smeha. G. Horvat je v poslovilom govori spodbüjao dečke i može, da se družijo v poštenom veselji, da delajo združeni na svojoj düševnoj i srčnoj izobrazbi (šolanje). Lepo je povedao i mislim, da ne zabadav.

Vej nas je Sobočance skoro že lehko sram, da je tak mrtvo pri nas. Nešterne male vesničke že majo svoje prosvetno drüštvo, pri nas nikaj. Istina, da gospodje majo svojega Sokola, čitalnico i ešče več drügoga, pa tü za nas nega prostora, ar ščemo meti drüštvo, štero bo krščansko i bo pošteno zgajalo dečke i dekle.

Kak nam je potrebno prosvetno drüštvo! Tam na Štajarskom ma vsaka fara svoje krščansko drüštvo, zato ar znajo, da tüdi zvün cerkve trbej navuk za vsakdenešnje življenje, navuk od zgodb po sveti, navuk od gospodarstva, od politike, i od sto i sto drügij reči. Tem bole bi trbelo drüštvo pri nas v Soboti, da dobi zgled cela Slovenka krajina. Tüdi zato nam je t r b e j, d a v ž i v l e m o pošteno zabavo. Kak lepo smo se zabavali na Marijin svetek 8. dec., kda so naši Orli priredli igro! I gotovo je bila Bogi i Mariji po voli ta naša zabava. Kak bi bilo veselo, či bi ešče meli redne sestanke i predavanja!

Zavolo prostora je žmetno, nemamo kde, da se shajamo, kak samo v krčmi. Zna biti, da bo počasi tüdi v tom pogledi bolše, kde se nadejo ljüdje i nam preskrbijo primerne prostore.

Eli bi ne bilo lepo, či bi meli vsakši mesec? Na nje bi povabili naše gg. dühovnike i kda bi Vam, g. vrednik, bilo mogoče, pred vsem Vas, da bi nam predavali od različnij reči, ki so nam potrebne. Tüdi mej uradniki je dosta takšij, štere vidimo po nedelaj pri sv. meši i ki so našega krščanskoga mišlenja; tej bi nas radi i z veseljom podpirali pri našem drüštvi.

Tak, pravim, bi bilo lepo, či bi se shajali na sestanke: najprle bi molili k Sv. Dühi, da nas razsveti; potom bi spopevali kakšo pesem; potom poslüšali predavanje; se pogovorili med sebov od toga, ka smo poslüšali; pogovorili od vsega, ka nas tišči; poslüšali kakšo deklamacijo; na konci pa spevali i potom s kratkov molitvov zahvalili se Bogi za vse, ka nam je sestanek dobroga podao za časno i večno blaženost. To bi bilo lepo, eli ne? Kak edna sama velka družina bi bili.

Istina, nešterni pravijo, da toga ne trbej, da tak drüštva samo odtegüjejo od cerkve. Či v istini ne bi trbelo krščanskij drüštev, zakaj jih pa ustanüvlejo dühovniki po drügij krajaj, med Slovenci, Vogri, Nemci, Čehi, Francozi itd? In kde so ljüdje bole izšolani, kak tam kde majo drüštva? In kde so ljüdje bole napunjeni s krščanskim dühom, kak ravno tam. Krščeniki v vsej deželaj jemlejo v pamet, da je boj proti sovražnikom krščanskoga ljüdstva samo tak mogoči, či se organizirajo v svoja drüštva. Medtem, kda se krščeniki zbirajo v cerkvaj, nam pa zvüna cerkve vucje trgajo ovčice, sovražniki brezverci jij lovijo v svoja protiljüdska drüštva „Sokol" itd. — i vnogi, ki só dobri krščeniki idejo k njím na njihove prireditve. In zakaj? Ar krščeniki tü nimajo svojega drüštva.

G. vrednik, žalosten je pogled na našo Soboto. Že so se vtrdila tü različna nekrščanska drüštva, ki štülijo na naše dobro ljüdstvo. Zna biti jij bodo zaman lovila. Pa tüdi v tom slučaji bo žalostno, či bo Sobota spala. Ljüdje ne bodo šolani ne v gospodarskom, ne v političnom pogledi — in nasprotnikom ne bo žmetno, da jij v tej rečaj prestrašijo in zmešajo. Samo edno sredstvo mamo i to je, da si krščansko ljüdstvo tü v Soboti stvori svoje lastno drüštvo. Ne bo lehko, toda šteti trebej in se ne bojati!

Pomagajte, g. vrednik, da se nam zbüdijo možje i dečki, naše žene i dekle! Novo leto naj prinese novo življenje, da ne bo Sobota med najzadnjimi v prelepoj našoj Krajini, da bo kipelo v njoj veselo drüštveno življenje. Či pa še ne bi bili mogoči vekši redni sestanki, ar nemamo primernoga prostora, znabiti bi pa bili mogoči menši drüžinski sestanki; dnes bi se zbrali pri tom somišleniki, ka je sosidov; drügi tjeden pa pri drügom: povsodi pesmi, predavanje i molitev. Eli bi to ne bili lepi zimski večeri? Tüdi Vi bi nas obiskali, na takšem večeri, ka ne?

Bog Vam daj tak blagoslovleno novo leto! R. T.

— Dragi Sobočanec! Vaše misli so jako lepe i vredne, da se pri njih müdimo vsi. Odobravamo vaš načrt i gda nam prilike dovolijo, Vas drage vole radi obiščemo. Po našem bi bilo najboše na frtao leta ednok držati edno predavanje. To pa najbo velikopotezno. Ka se tiče dvorane, bo tem hitrej, kem bole si vcepijo Sobočanci vu krv, ka cela Slovenska krajina nje počasti z „Martiniščom“ i ka so zato oni dužni iz cele moči podpirati to akcijo. Gda bo „Martinišče“, bo tüdi dvorana. — Vrednik.

NEDELA.

Tri je sv. Kralje. Evang. sv. Mataja II. 1—12. Trije Modri obiščejo Jezušeka i ga obdelijo z bogatimi dari. Ljübezen do bližnjega je takši bogat dar tüdi za Jezušeka, Düšica, daj Njemi ga.

Ljübézen do bližnjega.*)

Kda je bio Jezuš v Kafarnaumi, so prinesli pred njega siromaka, ki si je s svojimi kotrigami ne mogeo pomagati, ar je meo sklüčene i je trpo velke bolečine. Jezuš, najlepša pelda lübezni do bližnjega, je vido njegovo vero i njemi je pravo: — Sin, tvoji grehi so ti odpüščeni. (Mark. 2, 5.) Potom ga je zvračo tüdi telovno, rekoč: — Stani, zemi svojo posteo i idi na svoj dom! S takšim ravnanjom nas je šteo Jezuš včiti, da je poleg telovnoga trplenja tüdi drügo, štero mora lübezen do bližnjega tüdi videti, šče prle videti nego telovno; to je najmre düševni beteg. O, kelko je toga betega po sveti! Kelko je greha, hüdoga nagnenja, nevere, zmot, vničenoga svetoga vüpanja, pohojene bože lübezni — same stvari, zavolo šterij trpijo duše, zavolo šterij se lehko na veke pogübijo. Zato pa mora biti naša krčanska lübezen delavna tüdi tü. Paščiti se mora na pomoč z dühovnimi deli smilenja. Štera so dobra dela smilenja? Opominati grešnike, včiti neredne, dober tanač dali dvomlivcom itd. — Z ednov rečijov pa so to vsa tista djanja, štera nam nareküje naša lübezen zato, da pomagamo bližnjemi rešiti düšo i dosegnoti večni cil, za šteroga je stvorjeni. Eli smo pa v istini vsi dužni delati ta djanja lübezni? Da majo na priliko stariši dužnost skrbeti za zveličanje svoje dece, da majo takšo dužnost gospodari do hlapcov, to razmimo. Nego eli mamo vsi to dužnost eden do drügoga? Eli v istini žele zapoved lübezni do bližnjega od nas vsej, da pomagamo, kelko moremo, pri zveličanji svojega bližnjega? Ja, dragi moji! Naj vam to na kratko pokažem i zednim priporočim najvažnejša dela smilenja! —

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Uradna naznanila.

Uradni dnevi v leti 1924.

	jan.	febr.	marc.	april	maj	juni	juli	avg.	sept.	okt.	nov.	dec.
Gornja Lendava	19	16	15	19	17	21	19	16	20	18	15	20
Križevci	5	9	1	5	3	7	5	2	6	4	8	6
Turnišče	10	14	13	10	8	12	10	14	11	9	13	11

(Okr. gl. 1057. pr.)

Provizija za preodajo poštnih vrednotnic (karte, štemplni itd.) je določena od 1. januara z 2% (Prle v Srbiji vekši procent dobo odavec, naša stranka je proti krivici nastopila i zdaj so vednaki procenti po celoj državi. VI.)

Kolki (štemplni) po 1000 Din. več ne valajo od 25. dec. mao. Če je što ma, pa je do marciuša 27. lehko zmeni.

Za pregled živine, svinj, perotnine, če se ali v orsagi dale vozi po železnici ali vö z orsaga je določena taksa za živinozdravnika. Ta taksa se mora naprej dolplačati, živinozdravnik je dužen dati potrdilo i peneze po čeki v Ljubljano poslati. če živina nejde daleč, ali je menša pošilatev, ne trebe tam dati pregledati, gde je gor dana; a mora se pa tam, kam je namenjena.

Licitacijo bo držalo okr. sodišče v M. Soboti 18. januara v Szapary-jovom gradi predpoldnom ob 9. Licitérale se bode: 8 kočij, tri preproge (tepih,) raznovrstna kola, konjska oprema (šker), lagvi, bilijard, klavir, 830 hektolitrov vina i 440 hl. jabočnice. (M. S. 114.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

Naročnikom. Odposlali smo Vam prvo številko Novin i v njej ček. Prosimo vse naročnike, da meseca januara bar polovico te itak najnišiše nsročnine plačajo. Ki ne plača najkesnej do zadnjega januara bar polovico naročnine, če je pa mogoči, naj plača celo, tistomi ne bomo Novin pošiljali. Poštene siromake, štere poznamo i šteri so nam vsigdar redno plačüvali, drage vole radi počakamo. — Naročnina za Novine znaša doma 20 Din. na leto, v Ameriko pa 80 Din. Vsako drügo nedelo prideta samo dve strani. Če se pa jako povekša število naročnikov, damo za 20 Din. Kak lani vsele štiri strani. — Ki more, naj za sirote plača več od naročnine. Naš list je najfalejši list v celoj Jugoslaviji.

Vsem, ki so nam k božiči i k novomi leti izrazili svoja dobra želenja, se iz globočine srca zahvalimo. — Vrednik.

Vekšo naročnino, ki so nam v preminočem leti poslali, se toplo zahvalimo. Potrošili smo jo na sirote, šterim smo brezplačno dostavljali naše liste.

Ki je Slovenec i krščenik, si bo naročo „Novine“. Te so jedini krščanski, slovenski list v Slov. Krajini.

Širitelom se vredništvo goreče zahvali za vse trüde, štere so meli pri deljenji naših listov. Vnoge sv. meše so njihova plača. Prosimo njuve trüde i nadale. Poštnino si odračunajte i svojih listov ne plačajte. Na delo dragi širitelje! Vaše delo je apoštolsko, je misijonsko delo. Angel boži vas vodi.

Zdala ste se 23. dec. v Törnišči g. Martin Tratnjek vučiteo iz V. Polane z gdč. Maricov Piščanec iz Trsta. Mladomi pari želemo obilico božega blagoslova.

Več „Novin“ bo, kak so nam javili dozdaj v M. Soboti, v Bakovcih, v Krogi, v Črensovcih, v Gradišči, v Tropovcih, v Markovcih, v Tešanovcih, v Gančanih, v Odrancih. — Le naprej, o le naprej . . . !

Na „Martinišče“ je Črenšovska posojilnica darüvala jezero dinarov, Osterc Peter, Beltinci 20 Din., na gostüvanji Houbar Jožefa i Čeh Bare v Nedelici nabrao Raj Štefan z Törnišča 37 Din. 50 par.

Mleko se jako lepo zdaj lehko oda. Vsaka vertinja, štere krave količkaj malo dojijo, si lepe peneze lehko z mleka spravi, ka vse drobne potroše hiže more ž njimi plačati. Tak je ednomi mlečari na miseo prišlo, ka bi naše vertinje prve bila, štere bi za boži blagoslov, ka ga majo, nekaj darüvale od dohodkov v kraj na „Martinišče“. Par skuzic mleka bi prej več prinesle od litra pa te skuzice bi se na tjeden vküp računale i plačale za „Martinišče“. Kak srečna miseo je to. Te blagoga srca vertinje naj majo dosta takših belih skuzic. Bog je živi i obilno poplačaj v imeni naših sirot!

Zavüpniki kmečkih zvez naj pridejo dnes tjeden, to je 13. januara v Črensovce v uredništvo Novin, ki so količkoj mogoči. Seja se začne po ranoj meši ob pol devetih. Od kandidatov v cenilno komisijo bo guč. — Vodstvo.

Marijini Listi za preminoče leto so ešče nej gotovi. 52 strani je že štampanih, okoli osem pa še bó. Gda do gotovi, je naročnikom pošteno do rok damo. Ar naročniki tak želejo, ka bi listi vsaki mesec posebi hodili i ne več mesecov vküp, njim naznanimo, ka spunimo njihovo volo. Nego listi moro biti dragši, ar vsaki mesec pozosed moro table dobiti, se moro vezati i na pošto davati. Na jezere moremo s tem več plačati, zato de cena M. Lista v novom leti dragša. Naznanimo jo, gda dobimo račun z štamparije.

Kmečkim zvezam naznanja vödstvo stranke sledeče: Shod zavüpnikov je lani nov. 11. v M. Soboti skleno, ka vsako leto vsaka kmečka zveza na pisarniške potreboče tajništva da prostovoljno nabrano šumo. Pisarna potrebüje pera, tento, plajbas, paper, štemplne, posvet, kürjavo itd Te potrebčine smo dužni mi plačati, ki smo pri stranki. Stranka dela vsakomi brezplačno, a potroše, štere pa pri deli ma, njoj moremo povrnoti. Zato se poziva vodstvo vseh naših kmečkih zvez, ka to l. 1924. naj nabere med svojimi

Fabijola ali Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Kalpurnij je prav čemerno nagrbao svoje, čelo, nekelko pomislo i je začeo tak le:

„Jaz ne najdem vzroka, da bi to bilo nemogoče; moč comprnije sega neskončno daleč. Za to reč, štera bi človeka vzdignila v vzrak. je potrebno poiskati zelenjavo, v šteroj bi bilo več lüfta, kak drügi snovi; naprimer v graji, kak vči Pitagoras. Takše zelenjave bi bilo potrebno poiskati, kda sunce stoji v znamenji „vage,“ štera ima to lastnost, svojstvo, da tüdi težke reči obdrži v lüfti v enakotežji. Skoz takše zelenjave bi mogeo gučati kakši compernjak svoje compernije i skrivnosti; takše zelenjave bi mogeo napraviti v „topiču iz aerolita,“ to je iz takšega kamna, ki se je vzdigno v lüft i pa spadno nazaj proti zemli. Če bi što takšo reč prav nücao, je gotovo, da človeka vzdigne v lüft. Vej ste že čüli kaj od tesalski compernic, štere jašejo po meglaj . . . to napravijo s takšov rečjov. Od krščenikov sem vam pa že ednok povedao, če se dobro spominjam, pri stoli Fabija, da so iz Kaldeje; v toj deželi je pa od nekdaj comprnija i skrivne umetnosti. Mamo pa tüdi v zgodovini dokaz zato: Tukaj pred lüdmi se je v zrak zdigno nekši Šimon, šteroga imenüjejo nešterni Šimona Petra, drügi pa Šimona Maga. Med potjov njemi je pa comper vöspadno i — bunf — je telebno na zemlo i si potro obe nogi; zato so ga krščeniki križali navzdol z glavov.“

„No . . . potemtakem so vsi krščeniki comprnjaki,“ pita Skaver. „Vej so! Oni mislijo, da majo dühovniki čüdno moč nad vsov naturov; tak na priliko, da dobi človeško telo nenavadno moč, če ga koplejo v vodi i, da je tak skopani človek dosta bole imeniten, kak najvekši gospod ali casar, čiravno je slüžabnik ali hlapec.

„Strašno“!

„Vej itak vse znate,“ nadelüje Kalpurnij, kakšno silno hüdodelstvo so včinili nojco, casarski razglas so raztrgali; i če bi šče kaj hüjšega včinoli, da bi celo napadnuli sveto življenje vladara, prav malo bi se brigali tej hüdodelci za to; šli bi k prvomi dühovniki, bi ga prosili odpüščanje i njemi povedali hüdodelstvo. Če pa njim té odpüsti, se štimajo za nedužne.“

„Strašno, strašno.“

„Takša vera je jako pogibelna za državo! Takši človek je pripraven za vsakšo hüdobijo, šteri misli, da se njemi hüdodelstvo vsaki čas lejko odpüsti.“

„To je istina i ravno zato se je razglaso casarski razglas. Vej je niedna reč ne prehüda za takše pogübelne lüdi“ pravi Fulvij.

Med tem pa je stopo v hišo Boštjan. Fulvij ga je itaki nagovoro z ostrov rečjov: „Kaj pa vi Boštjan, ste znam tüdi tej misli?“

„Jaz mislim, naj se krščeniki pomorijo od prvoga do zadnjega, če so v istini takši comprnjaki, kak pravi Kalpurnij vendar bi šče jim to kaštigo nekelko olejšao.

„Kak“ pita Fulvij i se norca dela.

„Nišče jih nebi smeo preganjati, što nebi dokazao, da ma menje grehov, kak kristjanje; Što nebi vadlüvao, da je ne nečistnik, švindlar, pijanec, tovaj, morilec itd. Zakaj tej grehov nišče ne krvi krščenikov.“

Fulvij je gledao proti zemli, kda je Boštjan naštevao te grehe; kda pa je imenüvao tovaja, se je stroso od straha. Ali ga je mogoče tribuna vido, kda je pobrao v Fabiojolini hiši dragoceno obveznico? — Čemerje so vreli v njegovom srci na krščanskoga vojaka.

kotrigami prostovoljno članarino i to odpošlje g. blagajniki *Titan Franci v Krog p. M. Sobota, Prekmurje.* Penezi naj se do 1. julija poberejo i glavnomi blagajniki proti potrdili prekdajo. Vsi dari se bodo obračunali na shodi zavüpnikov. Na pisarniške potrebčine stranke našiva poslanca data vsaki po 250 Din.

Bratonci. Naša mala občina je preminoče lato zapila polmilijona korön. Na vsako düšo spadne ravno 24 litrov. Pa se tožimo, ka je vse drago!

V. Polana. Naš narod je jako dober i požrtvovalen, Nad milijon je dao vküp i zozidao lepo cerkev. Mala Polana je dogradila poleg teh izdatkov še lepo, moderno šolo. G. Gumilar nadučiteo vodi pevski zbor, g. Tratnjek, vučiteo je držao božičnico, štero je mogo ponoviti, teliko obiskovalcov je bilo; lepo napredüje tüdi ognjegasno društvo, pač cela M. i V. Polana se obražüje.

Amerikanci; kak smo Vam že nazanili, od novoga leta mao lehko po pöštnih čekaj pošljete od sto dolarov na ednom čeki domo. Menje se zna tüdi. V pismaj ne pošiljajte penez domo, čeki so fal i gvüšni.

Država.

Skrivnosten pak. V Skopli sta dva vojaka pred stanovanje Magdiča postavila preci velki pak i sta nato odišla. Ar sta se ne povrnola, je izročo Magdič pak oblasti. Kda so pak odprli, so najšli v njem dve detečivi teli.

Samomor. V Belgradi se je vrgla pod voz cestne električne železnice 19 letna L. Zora, šteri jo je povozo do smrti. Svoje djanje je zvršila zavolo pomenkanja. Bila je uradnica v elektrarni i je mela samo 2800 K., mesečne plače.

Velka vkanitev s ponarejenimi kolki (štemplini). V Belgradi so opazili, da je v državi razširjeno dosta 100 i 1000 dinarskij ponarejenij kolkov. Pozvedovanja so prišla na to, da te kolke ponarejajo i odavajo po celöj državi vogrski židovje v Vojvodini. Ar so jako podobni pravim i ar so je bole fal odavali, kak so ji trafikanti dobili od države, je küpčija dobro nesla. Pravijo, da je država pri tom oškodüvana za 100 miljonov dinarov. Mašin za ponarejüvanje so našli, ponarejüvalce so zaprli.

Skok s štrtoga štoka. Ruski begunec je skočo v Belgradi skóz okno štrtoga štoka i je obležao mrtev. Njegovi prijateli pripovedavajo, da se je dao pijači i ga je večkrat napadnola zmešanost.

Roparski napad pri Bitolji (Srbija). Pred kratkim sta dva ropara napadnola hišo K. Stojčevica pri Bitolji. V boji z roparoma sta bila oča i sin ranjeniva. Ropara sta oropala hišo i odpelala s sebov očo i sina. Med potjov se je oči posrečilo, da je pobegno. Na drügi den je dobo oča od roparov pismo, v šterom sta terjala velko odküpnino za sina.

Svet.

Z avtomobilom po sveti. Afrikanec M. J. Weston se je s svojov ženov i 3 decov odpravo na pot prek celi svet. Zvün potniškoga oddelka ma avtomobil tüdi kühnjo. Weston pravi, da šče podati s tem potovanjom svojoj deci navuk od zemlepisa. Dozdaj je prepotüvao balkanske dežele, Vogrsko i Avstrijo, zdaj pa je v Češkoj.

Grozna hüdobija i velka kaštiga Boža. Berlinski listi pišejo. Ne daleč od Salkenberga je velki križ na križopotji, kde je hodilo jako malo ljüdi. Pred kratkim sta pa šla mimo dva kmeta, šterima je bio križ napoti. Bio je že mrak i njidva sta začnola s sekirami biti po križi. Na ednok se začüje rušenje. Nato močen krik. Križ še je zrušo, a pod njim je ležao eden iz med kmetov z razbitov glavov i razprostretimi rökami. Njegov tovariš pa je odbežao. Drügi den zaran vstane po neprespanoj noči, šče vpreči konja, da bi šo vlačit. Pa v celom teli je trepetao. Opotekno se je i spadno na brano, štera je bila z zobci gor obrnjena i tej so se v njega zapičili v dvajsetij mestaj. Krvaveč je tülo i kričao kak prokletnik i je izdehno.

Sveti Oča deci španskoga krala. Papa so španskoj kralici Elizabeti, ki ga je s svojim možom (kralom) obiskala, dali pet zlatij svetinjic, da je da svojoj deci.

Francoski poslanik pri Vatikani. Za poslanika je imenüvan g Dulcet (Dülse) i je že odišeo na svoje mesto.

Zmenšanje brezposelnosti v Avstriji. Vladno poročilo v avstriskoj narodnoj skupščini naglašüje, da se je v Avstriji od aprila do septembra toga leta broj brezposelnij zmenšao za 80 jezer. Prle ji je bilo 160 jezer.

Obsojeni nemški separatist. V sodnoj obravnavi je bio separatist Schulenburg obsojeni na dve leti voze i na 50 biljonov mark.

Smrt taljanskoga poslanika v Budapešti. Iz Budapešte poročajo, da italjanski poslanik grof Castagnetto (Kastanjeto) vmro.

Domača politika.

Uradnikom vlada jako po mačehinskom plačüje. Vnogi so postali radikali: za plačo, a te pa li nega. Neko malo šumico svoje povišane plače dobijo zdaj naprej i to na tri mesece razdeljeno.

Z Rusijov se pogaja naša vlada, ka si vred postavita politične odnošaje. Prvo, ka zahtevajo Rusi, ka se ruski popi, ki so v Jugoslaviji podvržejo ruskomi patriarki Tihoni. To pa zato, ar je te že priznao kommuniste. Pač popov se vse boji! Zakaj? Pa niti orožja ne smejo nücati.

Demokratska stranka je na svetlo dala „moj greh, moj prevelki greh". Za ves svet ne štela prle čüti od naše autonomije, zdaj je pa že priznala i na svetlo dala en del naše autonomije v samoupravnom načrti dr. Voje Marinkoviča. — Pribičevič, Lukinič i par demokratov zdaj z celov parov, ka vse lecajo, veslajo k Pašiči, da bi je sprejao vu vlado.

Radič je zapüsto London. Domo ne vüpa priti, ar bi ga vlada zaprla. — Škoda je bilo pač vö iti napravö nikaj nej, samo škodo je sebi i Horvatom pa Slovencom.

„Narodni Dnevnik" se zove list, šteroga z radikali zdrüženi Samostojni, Narodni Socialisti i nešteri demokratje vödavajo. Dozdajšnji radikalni list „Jutarnje Novosti" več nede izhajale. Vse te spremembe kažejo, ka slabo, jako slabo ide vladi.

Minister za železnice dr. V. Jankovič je odstopo. Njegovo ministerstvo je prekvzeo dr. Kojič.

Našo stranko vu vlado zovejo vsaki den radikali. A ar ta ma raj pravice ljüdstva, kak svoje dobičke, ponüdbo vikdar odbila i jo tüdi bo. Nam autonomijo trebe. Listi nači pišejo, sami radi laži razširjajo.

Svetovna politika.

Angleško. Skupščina ešče komaj januara pride vküp. Vendar je političnо življenje tam jako živo. Ide se za to, štera med tremi strankami naj prevzeme vlado. Tak se pravi, ka delavska stranka prevzeme vodstvo. Konservativna stranka de delavsko vlado podpirala, liberalna pa ostane proti. Angleže je s capaša spravilo to, da majo tri ednako močne stranke. Dozdaj sta vsikdar samo dve bile. Tevi sta se pri vladi menjavale; ednok je edna mela v rokaj kret, drügoč drüga, kak je pač prišlo. Vüpanje, da delavska stranka prevzeme vlado, je velki vtis napravilo na evropsko politiko posebno na Francoze.

Francosko. Francoska politika proti Nemškoj je postanola preci popüstliva. Istina, da je ešče ministerski predsednik na Francoskom v odgovri na nemško prošnjo za pogajanja dosta vsega naračunano, ka ščejo od Nemcov, vendar so pa Francozje ne več tak obregnjeni. To ma dva zroka. Prve so volitve, ali bole povedano spadaj dozdajšnje angleške politike pri volitvaj. Drügo pa zveza med taljanskov, španskov pa brazilijanskov državov. Proti toj zvezi ščejo Francozje zvezo z našov državov, s polskov pa ruskov. To se pravi na mesto zveze krščanske lübezni, se delajo zveze na puško i bajonet. Pa što ma od toga kaj? Šörke plasti naroda nej, k vekšemi milijonarje.

Nemčija. Tam se počasi obrača na bogše. Vodstvo države ma v rokaj krščanska stranka. So prle meli socijalisti pa drügi i so jako zavozili.

Resolucije V. katoličanskoga shoda.

a) zagovarjati sporazumlenje vsej stanov, zavrčti mora slojni i razredni boj* i bojüvati se za človečo i politično sloboščino** pa za socialno i verstveno pravično vreditev cele človeče družbe i vsej njenih stanov;

b) v šolskom pogledi naturne pravice starišov, družine i cerkvi do šole;

c) odkloniti mora navuk, da močnejši ma pravico i nasledüvati politiko mirü i sporazumlenja.

3. Krščanska politična stranka lehho na političnom poli vküpno dela z vzemi strankami, štere se z njov v gospodarskom i socialnom programi glihajo i stojijo bar na stališči naravnoga prava.*** S strankami pa, štere krščanske navuke zametavlejo, dela vküp samo te, či se ide za dobro vseh vküp, s pridržanjom, da se ne sme bantüvati cerkve i se v verskom pogledi nikaj na hüjše ne obrne; fundament za vküpno delo pa morajo delati končibar tiste regule i cili naturne poštenosti, štere pripoznavleta pamet i krščanstvo.

*) Slojni i razredni boj je boj med delavci i fabrikanti ali med fabričkimi delavci i polodelavci. Razredni boj oznanjüjejo socialni demokratje.

**) Človeča sloboščina je tista, poleg štere se človek lehko slobodno odloči za šteri štec stan, si lehko sam zbira svoje cile i je dosegne z dovoljenimi sredstvi. Politična sloboda pa je tista, po šteroj je človek sloboden v državi, da slobodno zebera poslance.

***) Naravno pravo so tisti zakoni, štere je Bog že v našo naravo (naturo) vcepo, zato te pa vsaki lehko na prvi pogled spozna, na priliko: delaj dobro, ogibli se hüdoga, stariše moraš spoštüvati itd.

Kda je Boštjan zapüsto to hišo je molo: „Kak dugo šče, Gospodne, kak dugo šče? Kak moremo vüpati, da se to mogočno casarstvo obrne k sv. navukom, če že pošteni lüdje vörjejo vsakšoj božnoj reči, ki je proti krščenikom?

Mislo je, da je sam i si je preci na glas pogučavao — naednok se njemi oglasi dober glas: „Dober mladenec, što si, mislim, da poznam tvoj glas — ne pozabi, da je sin Boži slepim odpro oči z blatom; z blatom, — ki bi v človeškoj roki celo zdravoga oslepilo. Mi moremo biti, kak praj pod njegovimi nogami, če ščemo, da z nami prižge düšno svetlost drügim. Le radi trpimo; zna biti, da se iz našega pepela vžge iskra prave svetlosti."

„Zahvalüjem se, lepo zahvalüjem Cecilia, da si me tak lepo zavrnola i povčila. Kam pa ideš tak brez skrbi?"

„Ali ne vejte, da so me zvolili za voditelico Kalikstovega cintora? Zdaj idem na svoje mesto — le molite, da bi me prvo najšla šreča, da bi jaz postala prva roža mantrnica v tom preganjanji.

Friško je štela naprej — ali Boštjan jo je nikelko stavo.

Neprijateli v katakombi.

Kvadrat i Ponkracij sta mela jako malo časa za počinek tisto noč, kda sta prišla od Diogena, ár so že pred zorjov vsi krščeniki bili pozvani v svoje cerkve po varaši, da bi se mogli še kak najbole zaran raziti i povrnoti se na dom. Ta boža služba naj bi bila zadnja v tej cerkvaj; od toga dneva naprej pa se naj zbirajo pod zemlov v katakombaj. Istina, da so ne mogli čakati i pričakovati, da bi se tü zbrali vsi krščeniki. niti po nedelaj ne, to bi bilo preveč nevarno, posebno zato, ár sé ništerne katakombe morajo iti daleč vö z varaša.

V tej vihernih časah je cerkev podelila vörnikom posebno pravico, dala njim je sv. Zakrament, oltarsko svestvo, da so ga nosili s sebom, da bi se v nevarnosti i vsako jütro mogeo vsaki sam prečestiti, prlé, kak bi kakšo drügo jestvino vzeo k sebi i bi se tak pripravo za boj! Sveto hoštijo so jemali i nosili domo, zavito v lepi beli prtič (orarium so mu pravili), šteroga so šče večkrat povili z lepov i dragocenov tančicov (šlarom) i so ga nosili spoštlivo na svojij prsaj.

Dale.

Na prodaj

je v Mali Polani hiša i več zemljišča v Nemčovi njivi i senožati pokojnega krčmarja Ivana Poredoš. Kupci naj se obrnejo na advokata dr. Viljema Némethy v Dol. Lendavi.

SLOVENSKA BANKA
podružnica Dolnja Lendava
plača najbolje
dolarje in zlate peneze.

32

Podpirajte Novine!

Zakaj so meli panonski Slovenci samo dva Krala?

(Panonski Slovenci. Pripovest.)

Bio je krao; bela je bila njegova brada i dugi njegovi vlasje.

Te krao je dao zozidati takšo cerkev, štera je na sedem štoke visoki törem mela, na sedem štoke visokom törmi pa pozlačeni križ.

Na samo cvetno nedelo se je senjalo staromi krali, da je pred njega stopo njegov edini sin, kraljevič Kocelj i pravo: „Premilosten knez, zdaj sem prišeo iz najlepšega kraja tvoje kraljevine, iz mürske doline. Blagoslovlena je tam slovenska zemla i srečni lüdje, šteri na njej žlvijo. Za kmeta bi šo med nje, či v to privoliš, moj presvetli oča. Pod lendavskim gradom tri mline žene bistra voda naše Ledave. Eden je gospodar tej trej mlinov i njegova hči edina lepotica tvojega kraljevstva. Njo si vzemem za ženo, či ščeš, kak kral, či dovoliš, kak kmet mlinar, i srečno bom živo vse moje žive dni.“ Ali komaj to pove, kraljevič Kocelj, stari možakar stopi pred krala i pravi: „Nikaj proti voli božoj. Telko glav bode nosilo svetlo kraljevsko krono iz tvoje družine, kelko zvezd sveti nad križom iz na sedem štoke visokoga törma.“

Zbüdi se krao, mesečina je plavala na velkoj gladini jezera pod gradom, ali kak šteč je gledao, samo dve svetlivi zvezdi je vido nad križom. Sedem krat sedem dni so zobstom iskale njegove trüdne oči, ali itak samo dve zvezdi je vido svetiti — rano večer, rano zajtra, pa tüdi kesno ponoči.

„Novo cerkev dam zozidati“ — si je mislo stari kraö — ka pa če tisti križ več zvezdic zbere okoli sebe.“

Kak je povedao, tak je tüdi včino. Kda se je pa približavao den posvečenja nove cerkve, zapove krao svojemi sini edinci:

„Kocelj, vütro pojdeva v Lendavo. Pripravi si konjiča belca, meni vranca; za hrano se tüdi ne pozabi.“ „Po tvojoj voli bode, presveteo knez Pribina,“ je odgovoro sin i kak se spodobi, je küšno včino roko.

Drügi den resan sedete vsaki na svojega konja, pa jašeta po dugoj rimljanskoj cesti naprej. Na večer se je gibalo sunce, da je pravo stari krao: „Obrni se sinek proti domi, povej, či se li vidi ešče naš Blatnograd ali naše lepo jezero.“ Sin pogleda, pa odgovori: Lepo jezero se ne vidi, vidim pa križ našega na sedem štoke visokoga törma i nad njim dve svetlivi zvezdi.“

Velka žalost se je ogujezdila v srce staroga krala. Niti reči ne povedao do drügoga večera.

„Sin Kocelj“ — velo krao drügič sini — „pogledni za nama i povej, kaj vidiš.“ Kraljevič Kocelj se resan obrne proti domi i pravi: „Nikaj več kak včeraj, dve svetlivi zvezdi vidim i naš pozlačeni križ.“

Vroče skuze so oblijale oči staroga krala. Od velke žalosti niti reči ne znao povedati do tretjega večera. Ali zobstom je velo tüdi té sin, naj pogleda proti domi, dve sta bile svetlivi zvezdi nad pozlačenom križi, ne več i ne menje.

Pod lendavskim gradom je pozdravlao krala i kraljeviča narod slovenski; rože so njima sipale ženske pred noge — „Bog krščenikov ti blagoslovi vsaki stopaj!“ so kričali moški, ali vse zobstom. Skuze je točo krao od velke žalosti, narod pa od velkoga veselja, ar je pred njimi stao posvečeni hram boži.

Tri dni i tri noči so se čüli veseli glasi naroda pod gradom; tri dni i tri noči je sedo stari krao na lesenom stolci, tri duge noči je čakao na zvezde, ali dve je vido doma, dve je vido v Lendavi.

„Pripravi si konjiča belca, za mene pa vranca,“ je velo kral sini „pojdiva domo.“

Ali komaj to pove, že sta pred njim klečala sin Kocelj i lepa mlinarova Barica. Prosila sta ga oba: „Zadovolna i srečna kmeta ščeva ostati v mürskoj dolini, samo nama dovoli, presveteo knez Pribina!“

„Ne,“ njima odgovori stari krao. On si sede na vranca, sin Kocelj na belca. Tri dni i tri noči sta jahala do Blatnoga grada, tam tüdi do sedem štokov visikoga törma nad šterim sta dve zlativi zvezdi stali. I tam se oglasi knez: „Dve svetlivi zvezdi vidiš, sin Kocelj, dva krala sta sojeniva našemi narodi, zato ne mišli sinko nikdar na ženitev.“

Tri mline je gnala bistra voda Ledava pod lendavskim gradom, vsi trije so žalüvali po lepoj Barici. Kama je šla, ge je, nišče ne ve, sam tisti mladi gospod od Grada tüdi ne, šteri je po očinoj smrti dostakrat prišeo v naše kraje „z jagerijov se razveseljüvati.“

. . . Guči se pa tüdi, da bi prej naši Mlinarići več znali povedati od te štorije, pa neščejo, ar njim je to silno zabrano „stari gospod od Grada“ — tretji den po posvečenji prve naše cerkve v Lendavi.

Julij Kontler.

Šola i vera.

Prepodne šola, država, porüši se svet, či bodó morali tüdi vučitelje znati, da je na sveti nekaj, ka se imenüje vera i verski obredi . . . tak je kričalo liberalno vučitelstvo, kda je izdao minister naredbo, da se mora v šoli gojiti tüdi malo verskoga življenja.

Eli je pa vera v istini ne za šolo? Dete se naj vči v šoli samo abc, čtenje, računanje, zemlepis, telovadbo (sokolsko) i ne vem, kaj ešče vse drügo, samo toga naj ne ve, da je nad nami Bog, ki nas je stvoro, šteroga moramo častiti i njegove zapovedi spunjavati?

Tej gospodje pravijo, da ga na to mora navčiti stariš i dühovnik, ne pa šola. Dobro je. Stariš je spuno svojo dužnost, je navčo dete kak je znao i ga poslao v šolo tak, da je znalo moliti, častiti Boga, v šoli pa čüje vse, samo toga ne, na ka so ga doma navčili. I tak pomali zgübi vse, ka je prineslo od doma. Istina je, da ga stariši tüdi nadale opominjajo, ka mora delati, pa tej opomini več jako malo pomagajo. „Gospod vučiteö so nam tak pravili,“ se zgovarja dete.

Dühovnik naj vči, pravijo nadale, Kak pa naj on vči, či se norca delajo z njega, či deci pravijo, da je vse norost, ka jih vči i či sami delajo čisto inači, kak vči dühovnik i s tem davajo deci slab zgled. I kde naj vči dühovnik, či pravijo, da v cerkev ne trbe hoditi, či v tistom časi, kda je meša, delajo kaj drügo, ka se niti ne spodobi za nedelo.

I kde naj se vči človek spoznavati vero, či ne v šoli. Eli te, da je že odraseo, kda je njegovo srce že odtrdnjeno i njegova narava že pokvarjena.

Pravi prostor za to je šola, kda je ešče dete, mlado. Pamet deteča je kak vosk. Či vosk stisnemo, se prsti v njem poznajo. Ravno tak je dete; vse ka v mladosti čüje, si zapomni, si vtisne v pamet tak močno, da se kesnej ne da zbrisati. I tak ostane tisto, ka se v šoli navči, za celo življenje.

Brez verskoga navuka dete zraste, kak divja roža; néma v sebi nikaj plemenitoga. I življenje nam kaže, ka postane z njega.

Ka nam prinašajo vsakši den novine? Mam priliko, da pregledam več novin vsakši den, ki pišejo raziične novice i so si podobne samo v tom, da prinašajo glase od kakših hüdobij. Ednok pišejo, da je sin bujo očo, hči zadavila mater, drügoč, da so oropali kakšo cerkev, ka so i tak naprej vsakši den kaj strašnoga, tak da je človeka groza i se s strahom pita, či so ešče to ljüdje, ki vse to delajo. Niti živali ne činijo tak, niti one se ne sovražijo tak i si ne škodüjejo telko, kak ljüdje, ki bi morali biti med sebov bratje.

Odked vse to? Eli ne od tam, da je dete v šoli ne čülo, da je Bog, ki dobro plača, hüdo pa kaštiga, ne je čülo, da ma nemrtelno düšo, ki bo po smrti živela v večnom veselji eli večnoj pogübi.

I tak se ne boji nikoga. Koga bo se pa bojao, či Boga nega, ki bi ga kaštigao, či bi včino kakšo hüdobijo. Eli se naj boji državnij zakonov. Ne boji se jih. Misli si, da či ga zgrabijo i bujejo, se ber vsega reši, ar toga ne ve, da bo tüdi po smrti živo i delalo pokoro za hüdobije, štere je na zemli včino.

Eli so teda liberalni vučitelje v istini prijatelje šole, države, sveta, kda želejo, da se vrže križ, verski navuk iz šole. Ne, nego so sovražniki vsega dobroga, rüšiteli človeče sreče državnih zakonov i vsega človečanstva.

K. F.

Gospodarstvo.

Kmetijska dela v meseci januari.

V meseci januari mamo navadno največ opravka pri hiši, posebno te, če je spadno debeli sneg. Pregledamo gospodarske stroje (mašine) i orodje (šter), štero po potrebi popravimo i namažemo z oljom, da se zavarva pred erjov. Popravimo obrabljeno (ponücano) ali napravimo novo poljsko i drügo orodje kak lesene grablje, senene i gnojne rasoje, sekire, motike, krampe, lopate, mekje itd. V žitnici premešavamo zrnje, da se ne skvari.

V hlevi i štali skrbimo predvsem za zdravje domači živali. Oprežno živino trebe tüdi v zimskom časi držati pri tečnoj krmi, da ne oslabi za žmetna dela na spotoletje. Spüščamo jo večkrat, tüdi v slabom vremeni, na prosto, da se giblje i izprehodi. Napajanje s premrzlov vodov je škodljivo, posebno brejim živalim. Živino je krmiti zmirom v onom i istom časi, v jütro ob 5. popoldne ob 4. vüri. Napaja se redno v jütro ob 7. i popoldne ob 6. vüri.

Krave se podojijo v jütro ob 5. vüri i zvečer ob 5. vüri; to se je naimre po izskušnjah izkazalo kak najbolše. Pri dojenji je paziti, da se podoji do zadnjega, ar dobimo na té način vekše množine mleka; zadnje mleko je tüdi najmastnejše. Redno čiščenje štale i živine prepreči razne betege. Kokoši naj spijo na toplom, ar takše kokoši nesejo tüdi po zimi belice. Krmi se kokoši po možnosti s toplov hranov, to je s kühanimi odpadki od svinjske krme pomešanimi z ovsom, sunčnicami i kukorcov. Skrbimo tüdi, da majo v bližini zadosta peska.

Na polji i travnikih. Če to še mimo včinoli, te pri lepom vremeni vozimo gnoj v velke küpe, štere na spotoletje razvozimo i razmečemo. Tüdi lehko, če nam vreme to dopüsti, orjemo jesenske prahe i podoravamo gnoj za kukorico ino krompiše. Skrben gospodar si je že prle pripravo mešanec ali kompost se zdaj zvaža na travnike i raztrosi povsod enakomerno.

V sadovnjaki. Pobiramo mala i velka goseničja gnezda, štera najdemo na drevji, i je sežigamo. Kopamo jame za sajenje sadovega drevja. Jame naj bodo 60—70 cm. globoke i poldrugi do 2 metra široke.

V goricaj. Dovažamo zemlo na sepe i zasipavamo golo trsje. V vinograd vozimo gnoj pa ga podkopavamo do 30 cm. globoko. Napravljamo kolje, štero naj bo zadosta močno i 2—2½ m. dugo. Tüdi rigolamo za nove nasade.

V kleti. Nadaljüjemo s pretakanjom staroga i novoga vina pa jabočnice, pri šterom deli je paziti na najvekšo čistočo. Pretaka naj se po možnosti pri lepom i sühom vremeni, da se vino rajši čisti. V kleti naj bo zmirom enakomerna toplina, štera naj ne bo pod 12°C i naj ne presega 15°C.

Cene silja doma.

Pšenica	100 kg.	K.	1000—1200·—
Žito	„ „	„	1000·—
Ječmen	„ „	„	1000·—
Oves	„ „	„	900·—
Kukorica	„ „	„	900·—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K.	100·—
Teletina	„ „	„	120·—
Svinjsko meso	„ „	„	100·—
Mast	„ „	„	180·—
Slanina	„ „	„	160·—

Zagrebečka borza

dne 2. januar 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K	346·—
Austrijska krona 100 K	K	—·49
Čeho-Slov. krona 1 K	K	10.—
20 kronski zlat	K	1280·—
Francoski franc 1 frank	K	18·—
Madjar. K 100 (nova em.)	K	1.—
Švic. fran. 1 fr.	K	53·48
Talijanske lire 1 lira	K	15·14
Zürich:		
Dinar 100 Din.		Šv. frcs 6·52

Pošta.

Lebar Marko, Trimlini. Dobili od Vas 40 Din. Z tega 7.50 za l. 1922. 25. Din. za l. 1923. zá letos je tak plačano 7.50 Din. kalendar smo Vam tüdi poslali. **Knaus Imre Markovci.** Smo Vas zagovarjali pri državnom sveti. Ne vemo kak i kda se reši vaše delo. **Gašpar J. Čepinci. 137.** Dobili smo 10 Din., od šterih ste pisali i je zračunali na l. 1924. **Gašpar Štefan Čepinci 63.** Tri dinare, ka ste više plačali, zračunali na l. 1924. **Büček Peter, Sotina.** Dobili kesnej poslanih 10 Din. Tak na novo mate že 5 Din. plačanih. **M. Dündek Bodonci.** Za kalendar ste dužni ešče 4 dinare i 50 par. **Titan Tr. Krog.** Vi kak invalid se javite za palera pri državnoj borzi dela. Po zakoni državno imanje samo skoz države borze dela sme najeti delavce. **Šoštarec Štefan. Krajna.** Pošljite nam do rok ešče edno „uverenje,“ če se med tem časom ne oslobodi. Mi je taki na ministerstvi prekdamo.

Mali Oglasi

Za obilen obisk se vsem svojim odjemalcom zahvalim i se njim priporačam za nadaljni obisk. Albin Sagadin, trgovina usnja i špecerije v Beltincih.

Poštüvanim odjemalcom srčna hvala za obisk v preminočem leti. Tüdi za naprej se priporačam i bom skrbo, da vsakomi podvorim z dobrim blagom. Škafar Jožef, trgovec z usnjom v Beltincih.

Tisk: ERNEST BALKANYI Dolnja Lendava